

N:o 5.

Ank. till Riksd. Kansli d, 5 Febr. 1867, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Första Kammarens remiss af motion angående kontrollstämpling å virke, som utflottas från Kronans såväl som enskildes skogar i Stora Kopparbergs och de Norrländska länen, samt andra åtgärder till befrämjande af skogshushållning.

Första Kammaran har till Lag-Utskottets behandling öfverlemnadt en af Herr E. V. *Almqvist* väckt motion, innefattande förslag, att till befrämjande af en bättre hushållning med skogarne i Riket stadgas måtte:

a) "Att timmer, som jemlikt Kongl. Maj:ts nådiga Förordning den 21 December 1865 angående utsyning och försäljning af skogsalster från Kronans skogar i Stora Kopparbergs län och de Norrländska länen, blifvit behörigen utsynadt och stämpladt, vare sig från kronopark och öfriga under Kongl. Maj:ts och Kronans omedelbara disposition stående kronomarker, eller från de under allmän vård och uppsigt stående, dels sågverken i stället för privilegierad stockfångst mot stubbören upplåtna eller utbrutna skogar, och dels kronohemman eller krononybyggen anvisade eller tilldelade områden, skola, sedan afforslingen från skogen egt rum, vid timmervälta eller flottled i ordentliga hopar ordentligt uppläggas för att af Jägeribetjeningen före flottningen kunna öfverses och, der flera än ett block af trädet erhållits, med kronomärke förses; skolande afverkaren för sådant ändamål före medlet af Mars månad hvarje år till revierförvaltaren eller närmaste skogsuppsyningsman uppgifva de ställen, der virket från hvarje särskild skogstrakt är eller kommer att blifva till kontrollstämpling upplagdt.

b) Att timmer, som från kronoskatte, frälseskatte eller andra enskilda hemmans skogar till flottning afverkas, äfvenledes skall af Jägeribetjeningen med

kontrollmärke förses innan detsamma i flottled nedföres, för hvilket ändamål egaren, i likhet med afverkaren å kronomark, skall åligga, att på lämpliga ställen i afverkningsplatsernas närhet sammanföra och redigt upplägga det virke, som för året till försäljning och utdrifning medelst flottning afses, samt till traktens revierförvaltare eller närmast boende skogsuppsyningsman, före medlet af Mars månad hvarje år, uppgifva de ställen, å hvilka det virke, som han önskar få med kontrollstämpel försedt, är eller sednast före den 15 Mars kommer att blifva upplagdt.

c) Att afstämplingen skall af Jägeribetjeningen verkställas från medlet af Mars till flottningstidens början. Vid denna afstämpling skall i afseende å det i mom. a) omförmälda virke från allmänna skogar undersökas huruvida detsamma öfverensstämmer med de för året verkställda utstämplingarne, hvarjemte, om skälig anledning dervid förefinnes till antagande, att otillåten afverkning å de skogar, från hvilka sedermera virke erhållits, egt rum, derom anställes undersökning och det laga åtal, hvartill omständigheterna kunna föranleda.

Beträffande åter det i mom. b) afsedda virke, skall Jägeribetjeningen ega att af hemmansinnehafvarne fordra uppgift å de skogstrakter, på hvilka virket är fäldt, samt att kontrollera uppgifterna, och, om dessa finnas felaktiga och lemna giltig anledning, att större eller mindre del af virket blifvit på Kronans eller öfriga under allmän vård stående skogar åverkadt, derom anställa undersökning och, om så erfordras, laga åtal.

d) Att kontrollstämplingarne skola verkställas utan kostnad för virkesegarne, helst i deras egen eller deras rättsinnehafvares närvaro; börande Jägeribetjeningen af allmänna medel därför åtnjuta godtgörelse efter vissa bestämda grunder.

e) Att virke af sådan beskaffenhet, att detsamma kan till bjelkar, såg- och byggnadstimmer eller sparrar med fördel användas och i flottled påträffas, utan att vara med krono- eller kontrollmärke försedt, skall vara förbrutet och till Kongl. Maj:t och Kronan förfallet.

f) Att egare eller åbo till sådana kronoskatte, frälseskatte och kronohemman, som antingen redan erhållit ego-områden sig tilldelade eller ock å hvilka nu gällande afvittringsstadgar äro att tillämpa, hvad dessa sistnämnda hemman beträffar likväl först sedan de blifvit till skatte lösta, förblifva fortfarande i oförkränkt åtnjutande af deras rätt att till husbehof och afsalu begagna skogen så långt med dess framtida bestånd förenligt är. Om genom de i nästföljande mom. stadgade besigtningar ådagaläggas, att skogen till dylika hemman hårdare anlitas, än hvad sålunda medgifvet är, må Konungens Befallningshafvande ega att föreskrifva nödiga rättelser, samt att, om dessa ej iakttagas, på förslag af

vederbörande Jägeribetjening, bestämna de grunder och vilkor, hvarunder skogen, med betryggande af dess framtida bestånd och till bevarande mot sköfling, må af egaren eller åboen begagnas, hvarvid Kongl. Förordningen af den 29 Juni 1866 angående dispositionsrätten öfver skogen å sådana skattehemman, som bildas af nybyggen, hvilka hädanefter från Kronan upplåtas, må för viss tid, dock ej utöfver tio år för hvarje gång, till efterrättelse i tillämpliga delar för skogsafverkningen anbefallas.

g) Att Jägeri- och Kronobetjeningen skall åligga, att med uppmärksamhet följa skogshandteringen å de inom deras tjänstgöringsdistrikt varande kronoskatte och frälseskatte samt öfriga enskilda hemmansskogarne, samt att, om anledning till misshushållning och vanvård derå förekommer, på stället i egarens eller åboens närvaro anställa undersökning och besigtning; och, om missvård eller högre afverkning än skogen tål dervid skulle ådagaläggas, sådant hos Kongl. Maj:ts Befallningshafvande anmäla och vidare tillse, att de förekrifter, bemälda myndighet då kan komma att meddela, blifva nogsam iakttagna, samt att i motsatt fall ytterligare anmälan derom afgifva, med hemställan om de vidare åtgärder, som under sådana omständigheter kunna anses vara af behovet påkallade.

h) Att hemman och nybyggen i de lappmarker, hvilka ännu icke blifvit afvittrade och för hvilka afvittringsstadga ej finnes, och hvilka hemman och nybyggen hvarken genom gällande författningar eller uti införselresolutionerna blifvit tillerkända annan rätt till omgifvande skog, än att derifrån erhålla behörigt byggnadsvirke och nödig vedbrand, i afseende å skogens begagnande, sedan hemmanen blifvit till skatte lösta, ställas i full likhet med hvad angående dispositionsrätten öfver skogen å sådana skattehemman, som uppkomma af nybyggen, som hädanefter från Kronan upplåtas, jemlikt Kongl. Förordningen af den 29 Juni 1866 finnes stadgad.

Äfvensom att Riksdagen måtte till Kongl. Maj:t aflåta underdånig framställning, "det Kongl. Maj:t, i öfverensstämmelse med ofvan antydda eller andra lämpliga grunder, må i nåder meddela erforderliga föreskrifter angående kontrollens utöfvande på afverkningen från Kongl. Maj:ts och Kronans samt öfriga under allmän uppsigt och vård stående skogar i de Norrländska länen, så att olaga afverkning eller åverkan derå må förebyggas eller åtminstone i möjligaste måtto inskränkas; och angående vården och begagnanderätten af samt uppsigten öfver de skogar, som tillhöra eller komma att tilläggas nuvarande och härefter blifvande kronoskatte och frälseskatte jemte öfriga enskildas hemman i berörda län, till betryggande af skogarnes vid berörda hemman fortvaro och framtida bestånd."

Men enär de i motionen väckta frågor icke kunna hänföras till allmän civil-, kriminal- eller kyrkolag och således icke falla inom omfånget för Lag-

Utskottets i 53 § Regeringsformen och 42 § Riksdags-ordningen utstakade verksamhet, föranlåtes Utskottet till Första Kammaren återlemna den ifrågavarande motionen;

hvilket för Riksdagen värdsamt tillkännagifves.

Stockholm den 1 Februari 1867.

Eric Sparre,
Utskottets ordförande.

N:o 6.

Ank. till Riksd. Kansli d. 5 Febr. 1867, kl. 2 e. m.

Utlåtande, i anledning af Andra Kammarens remiss af motion angående kronobrefbäringsskyldighetens ordnande.

Till Lag-Utskottets behandling har ifrån Andra Kammaren blifvit remitterad en af Herr *Per Nilsson* från Christianstads län väckt motion, hvori föreslås, 1:o att kronobrefbäringsskyldigheten inom hvarje härad må bestridas af hvar och en i förhållande till den bevillning, som blifvit honom påford att till Staten erlægga; och 2:o att bref i tjänsteärende mellan kronolänsmännen och Konungens Befallningshafvande samt domhafvandena, äfvensom mellan kronolänsmännen, må. der sådant utan olägenhet ske kan, med de ordinarie posterna afsändas.

Men när de i motionen väckta frågor icke äro att hänföra till allmän civil, kriminal- eller kyrkolag och således icke falla inom omfånget för Lag-Utskottets i 53 § Regeringsformen och 42 § Riksdags-ordningen utstakade verksamhet, föranlåtes Utskottet till Kammaren återlemna berörda motion;

hvilket för Riksdagen värdsamt anmäles.

Stockholm den 1 Februari 1867.

Eric Sparre,
Utskottets ordförande.